

भ

1. भ (von 1. भा) 1) m. a) der Planet Venus TRIK. 1, 1, 92. 3, 3, 289. H. an. 1, 9. MED. bh. 1. — b) Täuschung, Irrthum (blosser Schein) ÇANDAR. im ÇKDr. — 2) f. भा a) Licht, Lichtstrahl AK. 1, 1, 35. H. 100. H. an. MED. HALÂJ. 1, 38. VARÂH. BṚH. S. 30, 33. अयेपात्तिकल भा सूर्यात् MBH. 3, 1337. तस्यादित्यो भामुपयुज्य भाति 13, 7375. pl.: भा: कुर्वाणाः सुवर्चसः 10, 298. न तत्र सूर्यभाः कृष्ण प्रविशति नगोत्तमे HARIV. 7189. In den folgenden Stellen kann auch भाम् angenommen werden: प्रनष्टा ज्योतिषां भाश्च (sg. oder pl.) सह सूर्येण MBH. 13, 7473. VARÂH. BṚH. S. 4, 1. भाभिः MBH. 1, 3679. MÂRK. P. 16, 85. 63, 5. भानुभायस्तमूर्तिः SŪRJAS. 9, 9. भाद्रप Verz. d. Oxf. H. 238, b, 12. Vgl. अणुभा und 2. भा. — b) Aussehen, Aehnlichkeit; am Ende eines adj. comp.: उद्यानं च स्मशानभम् Spr. 977. Vgl. अग्निभ. गुडभा, तनुभ. — c) der Schatten des Sonnenzeigers SŪRJAS. 3, 41. Vgl. पलभा. — 3) n. Stern, Gestirn, ein Nakshatra, Zodiakbild AK. 1, 1, 22. 3, 4, 24. 157. 20, 202. 22, 213. TRIK. 3, 3, 289. 51. H. 107. H. an. MED. HALÂJ. 1, 51. त्रीणि भानि सदैवतानि ÇĀṆKH. GRHJ. 1, 15. यो वान्या भ्रमशस्तो मन्येत 2, 11. SŪRJAS. 1, 26. 34. 39. 3, 9. 8, 1. 11, 21. 22. 12, 30. 89. 13, 1. 2, 63. fgg. 8, 1. 14. 9, 15. 11, 21. 13, 8. 3, 19. 41. 4, 6. 7. 9, 5. 10, 2. 15. 12, 66. शशिनः श्रुत्वा भसंवादम् VARÂH. BṚH. S. 2, 23. 8, 15. 16. 13, 29. 31, 5. ÇĀTR. 14, 6. VOP. 3, 11. भेदम् 23, 31. भयकृत्यधिकार Verz. d. B. H. 233, 9. भयके योगाधिकारः Verz. d. Oxf. H. 326, a, 18. Vgl. अत्यभ. खभ, गुरुभ. चरभ, तुङ्गभ.

2. भ m. Biene EKĀKSHARAK. im ÇKDr.

भंसम् n. ein best. Theil des Unterleibes: यद्भं श्रोणिभ्यां भासदाहंसो वि वृहामि ते RV. 10, 163, 4. श्रुत्वा भस्या मुक्ताभ्यां भंसो ऽप कुरामसि AV. 8, 6, 5. 9, 8, 21. — Vgl. भसद्.

भक्ता (1. भ + क) f. die Bahn der Sternbilder SŪRJAS. 12, 80.

भक्तिका f. Grille, Heimgen ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. फडिङ्गा.

भक्त (partic. von भज्) 1) adj. a) zugetheilt; s. देव, भग. — b) getheilt, dividirt; s. u. भज्. — c) einen Theil von Etwas bildend, zu Etwas gehörig: अक्रामात्रभक्तो ऽयं मुगागमः P. 7, 2, 82. Sch. धातुभक्तत्वात् weil es zur Wurzel gehört 7, 4, 30. Vārtt. 2, Sch. सुतो ऽभक्तत्वात् weil das eingeschobene स nicht dazu gehört 7, 2, 43. Sch. — d) geliebt, was man

V. Theil.

gern hat; am Ende eines comp. zur Bezeichnung von Gegenden, die vorzugsweise von bestimmten Pflanzen, Familien u. s. w. geliebt und bewohnt werden, P. 4, 2, 54. Wird als Suffix aufgefasst. — e) zugethan, zugeneigt, ergeben, tren anhängend, Verehrer H. an. 2, 181. मो भक्तो भजितुमर्हसि MBH. 1, 3260. भक्तं मो भज भाविनि 6573. 3, 1860. भक्तं च भजमानं च 8, 1087. 12, 4262. R. 1, 54, 4. Spr. 2002. fgg. 3849. 3363. 4647 (an den beiden letzten Stellen zugleich Speise). KATHĀS. 49, 78. BHAG. 7, 21. 9, 33. PRAB. 81, 17. Die Ergänzung im loc.: गोषु MBH. 13, 3928. अस्मासु R. 2, 31, 36. KATHĀS. 40, 47. 42, 89. im gen.: भक्तो ऽसि मे सखा च BHAG. 4, 3. 9, 31. R. GORR. 2, 109, 10. 6, 97, 17. ते पुत्रा ये पितुर्भक्ताः Spr. 1039. पाषण्डानां नास्तिकानां च भक्तः (राज्ञा) VARÂH. BṚH. S. 46, 76. भक्ता सा हि मम KATHĀS. 30, 126. 32, 190. im acc.: भक्ता नारायणं देवम् MBH. 12, 4076. तं भक्तो लक्ष्मणः R. GORR. 4, 19, 21. N. 13, 31 (wo der acc. auch von अनुगता abhängen kann). im comp. vorangehend: अनन्यं MAITRAJ. 6, 29. मद्भक्त BHAG. 7, 23. 9, 34. N. 10, 14. KATHĀS. 12, 128. गुरुं SĀV. 3, 95. पुरंदरकुताशं VARÂH. BṚH. S. 13, 14. विष्णुं Spr. 4708. अभक्त 1976. 3136. Vgl. एक. — 2) m. a) Bez. einer Çivaitischen Secte (die Frommen) Verz. d. Oxf. H. 248, a, 7. Vgl. 2. भाक्त. — b) Bez. einer Vishnuitischen Secte Verz. d. Oxf. H. 248, a, 14. Vgl. 2. भाक्त. — 3) n. Theil, Speisetheil, Speise, Nahrung: Mahlzeit AK. 2, 9, 48. 3, 4, 4. 5. TRIK. 2, 9, 15. H. 393. H. an. HALÂJ. 2, 164. तवेडुषो व्युषि सूर्यस्य च स भक्तेन गमेमहि RV. 7, 81, 2. ब्राह्मणान्भक्तेनोपेयसेत् GORR. 1, 9, 3. 4, 5, 7. KAUC. 1. 8. 12. 21. 27. 28. P. 6, 2, 71. M. 7, 127. यस्य त्रैवार्षिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यवृत्तये 14, 7. भक्तं च वेतनं च MBH. 2, 182. fg. 186. JĀṬ. 2, 182. 276. SŪCH. 1, 122, 7. 2, 38, 6. 163, 4. Spr. 3363. 4647. ०द् M. 9, 278. ०दायक 271. शुक्ताष्टमी न साम्रायाद्रक्तदयम् HARIV. 7882. सप्तमे भक्ते, भक्तानि षट् M. 11, 16. पत्ने पत्ने गते यस्तु भक्तमस्माति MBH. 13, 5163. यस्तु संवत्सरं पूर्णं चतुर्थं भक्तममुते die vierte Mahlzeit (so dass drei Mahlzeiten übersprungen werden) 5173. षष्ठभक्त adj. der (3 Mahlzeiten überspringt und nur) die sechste Mahlzeit genießt 12, 889. eine ordentliche Mahlzeit im Gegens. zu कदशन Spr. 4079. अक्षरभक्त Medicin, welche zwischen zwei Mahlzeiten genommen wird, SŪCH. 2, 533, 4. — Vgl. अघो, एक, चतुर्थ, 2. नि-